

предъ Бога, и пріѣхъ го за царь. Даві́дъ вѣше того на 30 години и царѣва 40 години. 7 години и 6 мѣсацы надъ Іѳда въ Хевронъ и 33 години надъ всичкій Ісраїлъ въ Іеросалимъ. Даві́дъ перастѣ, защо то Господь вѣше съ него. Турскій царь прати послы и дръва кедрови и дръводѣли и каменодѣлатели и сздахъ на Даві́да великолѣпенъ домъ. Даві́дъ присва въ свой домъ Саѣлови тѣ вѣщцы и имаше гы на трапеза та си всегда заради Іонадана.

Даві́дъ повѣди иноплеменицы тѣ и гы изви отъ Гаваона даже до земѣ тѣ Газира. И събра Даві́дъ до 10,000 юнацы и дигнахъ Ківета на Божій Завѣтъ отъ Холма изъ Амїнадавовъ домъ на нова колесница и привезохъ го съ пѣніа та и гѣсли и свирни и поставихъ го въ Авѣддаровъ домъ; слѣдъ три мѣсацы прьнесохъ го въ Давидовъ градъ съ исты тѣ веселви: когато и самъ Даві́дъ плескаше и играше отъ радость. И пророкъ Наданъ изви на Даві́да, какъ — Богъ заповѣда да ся направи храмъ.

Даві́дъ съ Божіа тѣ помощь повѣди всички тѣ окрестны народи и гы пороби: и взя твърдѣ много златы сребраны и мѣданы садины и гы освати на Господа.

§. 101. Двойно съгрѣшеніе Даві́дово.

Даві́дъ когато вѣше гоненъ, намѣри привѣжице при Аммонскій царь; зато като оумрѣ той и воцариса сынъ мѣ Аннонъ, прати мѣ Даві́дъ зада го оутѣшѣтъ за ващинъ тѣ мѣ смърть. Но Аммонски тѣ старѣйшины рекохъ, чи тій не съ оутѣшители, но пригледатели. И взя Аннонъ и остриже полвинъ тѣ имъ врады и отрѣза полвинъ тѣ имъ дрѣхи, и гы отпѣсти. Зато повдигласа страшенъ вой. Аммони тѣ пріѣхъ на помощь и Сурїани тѣ и дрѣгы народы противъ Ісраїла.

Доди врѣма да исхождатъ царѣе та на врань; но Даві́дъ прати началный си войвода Іоава съ всичкій Ісраїль, а самъ сѣдѣ въ Іеросалимъ. Единъ день надвечеръ стана Даві́дъ